

MINISTERSTWO ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

Podsekretarz Stanu

Krystyna Gurbiel

HOR.kor.0231/22/2013 (440)

Warszawa, 16 sierpnia 2013 r.

Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

Szanowny Panie Przewodniczący,

W odpowiedzi na pismo znak: BPS/KU-034/401/1/13 z dnia 23 lipca br., przy którym przekazany został projekt ustawy *o zmianie ustawy o ochronie roślin* (druk senacki nr 401) z prośbą o jego zaopiniowanie, w tym w zakresie Oceny Skutków Regulacji, uprzejmie informuję, co następuje.

Zaproponowana w projekcie ustawy *o zmianie ustawy o ochronie roślin* nowelizacja przepisów dotyczących zasad wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin i towarów pochodzenia roślinnego z państw trzecich jest jak najbardziej słuszna i w związku z powyższym wyrażam pozytywną opinię dla przedmiotowego projektu. Pragnę także podkreślić, że proponowane rozwiązania są zgodne z przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 23 kwietnia br. projektem *założeń projektu ustawy o ułatwieniu warunków wykonywania działalności gospodarczej*.

Jak zostało słusznie wskazane w uzasadnieniu do projektowanej ustawy, z obowiązujących obecnie przepisów art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. *o ochronie roślin* wynika obowiązek wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, importowanych z państw trzecich, jedynie przez wyznaczone punkty wwozu. Dotyczy to zarówno roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, które przed wprowadzeniem na obszar kraju muszą zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, ze względu na stwarzane przez nie potencjalne zagrożenie zawleczenia organizmów szkodliwych dla roślin, jak również towarów, które nie zostały objęte takim obowiązkiem. Należy przy tym zaznaczyć, że obowiązek granicznej kontroli fitosanitarnej dotyczy stosunkowo wąskiej grupy towarów (głównie roślinnego materiału rozmnożeniowego, ziemniaków, owoców cytrusowych oraz określonych rodzajów drewna). Nie obejmuje on natomiast większości świeżych owoców, warzyw i ziarna zbóż, a także niektórych rodzajów drewna, a więc towarów mających istotne znaczenie w imporcie. Punkty wwozu muszą przy tym spełniać określone wymagania wynikające z prawa Unii Europejskiej, zapewniające prawidłowy przebieg kontroli fitosanitarnej i w związku z powyższym zostały one ustanowione jedynie na części z przejść granicznych.

Zgodnie z zawartymi w projekcie ustawy rozwiązaniami, obowiązek wprowadzania przez wyznaczone punkty wwozu zostanie ograniczony do towarów podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej, a więc towarów, które na podstawie przeprowadzonej analizy ryzyka zostały uznane za stwarzające potencjalne niebezpieczeństwo dla roślin uprawianych lub dziko rosnących na terytorium Unii Europejskiej.

Przyjęcie projektowanej ustawy będzie zatem znacznym ułatwieniem dla przedsiębiorców zajmujących się importem roślin i materiału pochodzenia roślinnego, jak również może przyczynić się do rozwoju lokalnej przedsiębiorczości na terenach przygranicznych, co zostało szczegółowo opisane w Ocenie Skutków Regulacji załączonej do projektowanej ustawy.

Proponowane rozwiązania są przy tym zgodne z przepisami Unii Europejskiej, a w szczególności postanowieniami dyrektywy 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w *sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie*, określającymi zasady importu z państw trzecich towarów pochodzenia roślinnego.

Odnosząc się do załączonej do projektu ustawy Oceny Skutków Regulacji pragnę podkreślić, że zgadzam się z zawartymi w niej wnioskami.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa – nie nałoży ona bowiem dodatkowych obowiązków na jednostki administracji państwowej, jak i samorządowej. Jednocześnie projektowane regulacje mogą pozwolić na uniknięcie wydatków z budżetu państwa związanych z ewentualnym ustanawianiem nowych punktów wwozu w celu umożliwienia importu roślin i towarów pochodzenia roślinnego, niepodlegających granicznej kontroli fitosanitarnej, przez przejścia graniczne, na których punkty takie nie zostały do tej pory ustanowione.

Obowiązujące obecnie rozwiązania prawne powodują, że importerzy oraz przedstawiciele lokalnej przedsiębiorczości z terenów przygranicznych postulują ustanawianie nowych punktów wwozu, przy czym w części przypadków są oni zainteresowani importem towarów niepodlegających obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej (jak np. śruta sojowa i niektóre rodzaje drewna). Należy zauważyć, że już obecnie obserwowana jest bardzo duża dysproporcja pomiędzy poszczególnymi punktami wwozu, w odniesieniu do ilości przeprowadzanych kontroli importowanych towarów, objętych obowiązkiem granicznej kontroli fitosanitarnej. Przykładowo, w punkcie wwozu w Gdyni w 2012 r. przeprowadzono 3 171 kontroli takich towarów, w Kuźnicy Białostockiej 2 292 kontrole, w Dorohusku 1 088 kontroli i w Gdańsku 914 kontroli, podczas gdy w punkcie wwozu w Medyce nie przeprowadzono w 2012 r. żadnej kontroli takich towarów, w Braniewie 1 kontrolę, a w Hrebennem 9 kontroli (w punktach tych prowadzone były natomiast kontrole monitoringowe towarów niepodlegających obowiązkowej granicznej kontroli fitosanitarnej).

Utworzenie nowych punktów wwozu wiąże się ze znacznymi kosztami dla budżetu państwa. Wysokość tych kosztów najlepiej ilustrują analizy wykonane dla przejść granicznych, na których planowane lub rozważane jest ustanowienie nowych punktów wwozu. Przykładowo, zgodnie z danymi przedstawionymi przez Wojewodę Podlaskiego, ustanowienie nowego punktu wwozu na przejściu kolejowym w Siemianówce wymaga nakładów w wysokości 2 684 801,2 zł (koszt zapewnienia odpowiedniej infrastruktury), natomiast roczne koszty utrzymania takiego punktu to 298 764 zł (z czego koszt utrzymania infrastruktury – 67 910,00 zł, a koszty osobowe - 230 854,00 zł). Z kolei według Wojewody Zachodniopomorskiego koszt ustanowienia nowego punktu wwozu w Kołobrzegu to:

- 214 000 zł w przypadku utworzenia odrębnego oddziału granicznego Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa (koszty te obejmują adaptację pomieszczeń, ich wyposażenie i przeszkolenie pracowników),

- 83 000 zł w przypadku przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej przez pracowników oddziału terenowego WIORiN w Kòłobrzegu i korzystania z laboratorium WIORiN w Koszalinie.

Natomiast roczne koszty utrzymania tego punktu to:

- 275 800 zł (z czego 224 000 zł to wydatki osobowe) w przypadku utworzenia nowego oddziału granicznego,
- 130 000 zł (z czego 102 000 zł to wydatki osobowe) w przypadku obsługi punktu wwozu przez pracowników oddziału terenowego WIORiN.

Proponowana nowelizacja ustawy o ochronie roślin pozwoli zatem na ułatwienie importu znacznego asortymentu towarów, bez konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów przez budżet państwa.

Podsumowując, rozwiązania zawarte w projekcie ustawy *o zmianie ustawy o ochronie roślin* są korzystne dla przedsiębiorców, ułatwią import znacznego asortymentu towarów pochodzenia roślinnego (poprzez skrócenie dróg ich transportu), jak również nie spowodują dodatkowych kosztów dla budżetu państwa, mogą natomiast przyczynić się do ograniczenia wydatków.

Z poważaniem,
PODSEKRETARZ STANU
Krystyna Gurbel

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski – Minister Finansów